

1. MÁJ svátek všech pracujících

I v letošním roce budeme manifestovat svoji radost nad dosaženými výsledky a nad tím, že můžeme žít v míru a budovat svoji socialistickou republiku.

Letošní 1. máj bude několik dní po XV. sjezdu KSČ, který nejen zhodnotí dosažené výsledky, ale především ukáže jak dál, jak budovat lepší zítřek nás všech.

I tentokrát půjdou tátové a mámy se svými dětmi do prvomájových průvodů. Bude to opět ten krásný pohled na zdravé caparty, na naši mládež, která se může i v našem městě pochlubit výsledky své práce.

Dělníci z průmyslu, pracující ze zemědělství i příslušníci inteligence prokáží svojí účastí na prvomájové manifestaci oddanost naší straně a vládě, které pro nás zajišťují klid pro práci odpočinek, vzdělání.

Na manifestaci si opět uvědomíme, že ne ve všech zemích na světě mohou oslavit Svátek práce. Jsou ještě země, kde mají pracující stále větší starosti, zda budou mít zítra práci, zda nedojde opět ke zvýšení cen a jestli vůbec užijí svoje rodiny.

XXV. sjezd KSSS i XV. sjezd KSČ ukázaly sílu socialistického tábora, který dokazuje svoji stabilitu zlepšováním životní úrovně pracujících, zvyšováním výroby a tím, že se daří zajišťovat klidnou práci v Evropě již 36 let.

I v našem městě bylo vykonáno v uplynulém roce mnoho užitečné práce. Naši občané odpracovali stovky brigádnických hodin při úpravě Smiřic. Město se tak stává rok od roku stále krásnější.

Proto se můžeme každému pochlubit nejen výsledky své práce na pracovištích, ale i v práci navíc, která přináší svůj užitek nám všem.

Všichni se proto sejdeme v prvomájovém průvodu, abychom tak znovu projevíli radost z dosažených výsledků, radost z toho, že žijeme v míru.

Vladislav Bydžovský, předseda MěV SČSP

Z našich závodů:

Zemědělský nákupní a zásobovací podnik, provozovna Smiřice, patří mezi menší závody ve Smiřicích. Pracovní kolektiv má pouze 15 členů. Může se ale pochlubit pěknými výsledky, které získal zvláště v posledních letech. Připomeňme si některé z nich:

- v roce 1963 získal pracovní kolektiv titul BSP (v tomto roce šlo o bývalou Antibiotiku při n. p. Velkovýkrmy Smiřice). V téže roce byl kolektivu udělen titul Kolektiv XII. sjezdu KSČ.
- v roce 1971 byl titul BSP obhájen a členům byly uděleny odznaky I. stupně BSP
- v roce 1972 byl kolektivu za pracovní iniciativu a dosažené výsledky udělen titul Kolektiv 50. výročí vzniku KSČ
- v roce 1973 bylo jednomu členu kolektivu uděleno rezortní vyznamenání „Vynikající pracovník MZVŽ“
- za pracovní a politické výsledky v období let 1970–1973 byly šesti členům propůjčeny odznaky II. stupně BSP
- za mimořádné pracovní výsledky byly dva členové odměněni zájezdem do SSSR (rok 1973 a 1975)
- vyššími odborovými orgány byla vedoucí kolektivu BSP odměněna účastí na Národních dožínkách v Nitře a zájezdem „Po stopách SNP“ (rok 1974)
- kolektiv BSP se již dlouhodobě umísťuje v celozávodní soutěži na předních místech.

V rámci závazku „Za Smiřice a Holohlavy krásnější“ odpracovali členové na úklidových pracích před provozovnou více jak 100 hodin. Ve veřejné práci jsou někteří členové kolektivu zapojeni jako funkcionáři stranických orgánů, MěNV, OVOS, vedoucí Pionýrské organizace při ZDŠ a v rámci NF v různých společenských organizacích. Za dlouholetou veřejnou a politickou práci byla některým členům udělena vyšší uznání.

Roční plán tunové výroby za rok 1975 byl splněn na 101,2 %. Bylo vyrobeno navíc 50 tun vitaminominerální krmné přísady. Zmíněným překročením výroby bylo ve výkonech dosaženo 121.000 Kčs. Navrhovaná racionalizační opatření se začala realizovat v prosinci a jejich dokončení bude zajištěno v prvním čtvrtletí 1976.

V prosinci 1975 pracující provozovny ušetřili 20.500 ks papírových pytlů, což představuje hodnotu 45.100 Kčs. V roce 1975 bylo uspořeno 8.170 kW elektrické energie. Laboratorními rozborů veškerých vzorků výrobků, které provádí laboratoř závodu, nebyl zjištěn žádný vzorek jako závadný a provozovna neposkytla žádnému odběrateli slevu za méněhodnotný výrobek.

Dne 3. listopadu 1975 uzavřel pracovní kolektiv socialistický závazek na počest XV. sjezdu KSČ. Splnění závazku bude zhodnoceno 12. dubna 1976, tj. v den zahájení XV. sjezdu KSČ. Obsahem

závazku je především dokončení racionalizačních opatření zaměřených k dalšímu snižování fyzicky namáhavé práce. Ke dni hodnocení dosáhnout takové výroby, která bude představovat plnění plánu na 108,3 % (ve srovnání se stejným obdobím roku 1975). Průběžné hodnocení plnění závazku, které se provádí měsíčně, odpovídá požadavkům závazku a jeho splněním se vytvářejí odpovídající podmínky pro úspěšné splnění úkolů prvního roku šesté pětiletky.

Jiří Špryňar, vedoucí provozu

Pro potřeby Zpravodaje upravil Vladimír Kopáč, učitel ZDŠ.

Z činnosti zdravotnického obvodu za rok 1975

Zdravotnický obvod Smiřice je obvodem městským i venkovským. Značná část obyvatelstva pracuje v zemědělství.

Počet a složení obyvatelstva obvodu:

Smiřice	2.610 obyvatel
Rodov, Trotina	242
Smržov	230
Hubíles	160
<u>Skalice, Číbuz</u>	<u>513</u>
celkem	3.795 obyvatel

Do 31. 5. 1975 patřily zdrav. obvodu ve Smiřicích ještě Holohlavy s počtem obyvatel 746. Zdravotní obvod se zmenšil z původních 4.304 obyv. na 3.558. Vzhledem k přistěhování nových obyvatel na sídliště ve Smiřicích má zdrav. obvod 3.795 obyvatel.

Malé závody ve Smiřicích mají 437 zaměstnanců. Velkovýkrma Smiřice (farma Rodov, mechanizační dílny, ředitelství...) celkem 530 zaměstnanců, JZD Háje Smržov 244 zaměstnance.

Ordinační doba ve středisku:

Odpolední ordin. doba byla až do 31. 3. 1975 vždy 2x týdně a to v pondělí a ve čtvrtek od 14,00–15,30 hod. Od 1. 4. 1975 byla zavedena nová pracovní doba s prodlouženými odpoledními ordin. hodinami až do 18,00 hod. a to vždy v pondělí a ve středu. Ordinační doba do 18,00 hod. však nebyla řádně využívána a začátek prac. doby od 9,00 hod. nebyl pro obvod vyhovující. Se souhlasem MěstNV ve Smiřicích, jednotlivých MNV obvodu a zdrav. odboru ONV v Hradci Králové došlo od 13. 10. 1975 ke stanovení ordin. doby takto: denně od 7,15 hod. – 12,45 hod., odpolední v pondělí a ve středu od 15,00–17,00 hod., v úterý a ve čtvrtek od 14,30–15,30 hod. Doba od 13,00 hod. do začátku odpolední ordinace je vyhrazena pro návštěvní službu. Tato ordinační doba platí i v roce 1976.

Počet ošetření a vyšetření v roce 1975:

celkový počet	17.550
v průměru za 1 měsíc	1.435
v průměru za 1 den	60–70
v průměru za 1 hod.	10–11

Celkový počet návštěv v roce 1975 – 448, aktivních návštěv 50, denně 2 návštěvy v průměru. V injekční léčbě je měsíčně v průměru 15–20 nemocných.

Ve zdrav. obvodu je 19 přestárých občanů, kteří potřebují obsluhu, ošetření nebo dohled. U 5 občanů je zavedena pečovatelská služba, o ostatní se starají rodinní příslušníci. V roce 1975 bylo umístěno 5 občanů do domova důchodců. V obvodě pracují 2 pečovatelky, spolupráce je velmi dobrá.

Do činnosti zdrav. obvodu patří i kontrola pracovníků rizikových pracovišť. Kontroly jsou prováděny 1x ročně podle pokynů OHES a kliniky chorob z povolání v Hradci Králové.

Mortalita za rok 1975 činila 59 zemřelých. Šlo o úmrtí lidí přestárých, dále úmrtí na nádorová onemocnění a cévní onemocnění, zvl. náhlé mozkové cévní příhody.

Akce očkování proti tetanu byla ukončena 25. 11. 1975. Celkem bylo očkováno 1.954 osob, z toho 1.256 třemi injekčními dávkami a 698 osob bylo přeočkováno. U všech očkovaných byly provedeny zápisy do občanských průkazů. Očkování u nechodících a přestárých občanů bylo prováděno v bytě při návštěvách.

V roce 1975 bylo přiznáno 7 plných invalidních důchodů a 3 částečné invalidní důchody.

Ve zdrav. obvodu je celkem 70 dárců krve, z toho 50 dárců bezplatných. Čtyři dárce obdrželi plaketu Dr. Janského.

MUDr. Jiřina Rothová, obvodní lékař

Pro potřeby Zpravodaje upravil Vladimír Kopáč, učitel ZDŠ.

*Kantorůi na holohlavské škole
od druhé poloviny 17. století
/závěr/*

Na holohlavské škole ho vystřídal jeho nástupce kantor Jiří Matějčíček, syn Jiřího Matějčíčka, se svou ženou Kateřinou. Ale ani on zde nesetřval do své smrti, nýbrž po čtyřicetiletém kantorování na holohlavské škole odešel do jiného místa, zatím neznámo kam.

Prvně se jméno kantora Matějčíčka objeví v matrice 21. června 1744, kdy byl svědkem při křtu Dorotě, dceři Jana Kučery a matky Doroty. Po smrti svého otce Jiřího Matějčíčka si vzal k sobě

svou maminku Kateřinu, která se dožila vysokého věku 90 let; zemřela v Holohlavech 3. prosince 1757.

Zde se manželům Matějčkovým narodilo deset dětí, z nichž tu čtyři zemřely.

Prvním dítětem byl chlapec Jan Václav, pokřtěný 21. října 1746, jemuž byl kmotrem Jan Rudolf, komorník pana hraběte a svědky byli Tomáš Schüffner, mlynář v Černožicích a Markéta, manželka pana Fridricha Jantského z Prahy; dítě pokřtil kaplan P. Václav Sax. Dalším dítětem byl synek František Karel, pokřtěný 21. června 1748, který měl za kmotra pana Jana Rudiše (jde o výše uvedeného Rudolfa), komorníka ze zámku a za svědky Jiřího Mentziga, služebníka pana děkana a kanovníka a paní Annu, manželku pana Emanuela Seifferta, obročného; chlapce křtil holohlavský kaplan P. Ignác Skalický.

Jako třetí dítě byla dcera Anna Josefa, pokřtěná 21. května 1750. Byla jí za kmotru panna Josefa Zeigerschmidová, hospodyně na děkanství v Holohlavech a za svědky Anna, manželka pana Seifferta a pan Rudiš; dítě opět pokřtil kaplan P. Ignác Skalický. Dítě však ještě téhož roku dne 2. září zemřelo. Čtvrtým dítětem byl chlapec, pokřtěný 16. srpna 1751 na jméno Ignác Jan Josef; jeho kmotrem byl kaplan P. Jan Nejedlý a svědky byli kaplan Ignác Skalický, který zároveň dítě křtil a panna Josefa Zeigerschmidová. Páté dítě byl synek Václav Emanuel, pokřtěný 24. května 1753; za kmotra měl urozeného pana Jana Rudiše, komorníka pana hraběte z Gastheimu a za svědky pana Seifferta a pannu Zeigerschmidovou; chlapce křtil kaplan P. Václav Zymler. Když byly chlapci tři roky, zemřel; pochoval ho 29. července 1756 v Holohlavech P. Josef Kamenický.

Jako šestá byla dcera Anna Josefa, pokřtěná 17. března 1755 kaplanem Karlem Lvem, při jejímž křtu byla kmotrou panna Polexina Pivcová z holohlavského děkanství a svědky byli panna Magdalena, dcera pana Seifferta a pan Rudiš. Sedmým dítětem byl chlapec Karel Václav, pokřtěný 17. ledna 1757 opět kaplanem Karlem Lvem. Kmotrem mu byl pan Jan Hollman, smiřický kontribuční písař a jako svědci se uvádějí pan Seifert a panna Polexina, pozůstalá dcera po panu Václavu Pivcovi, hospodyně na holohlavském děkanství. Když pak chlapec dosáhl desíti let, dne 16. března 1767 zemřel a byl pochován P. Františkem Štěpánem na holohlavském hřbitově. Za dva roky po narození Karla Václava přišla na svět dcera Klára Polexina, která byla 13. srpna 1759 pokřtěna kaplanem P. Pavlem Tichým při jejím křtu byla kmotrou panna Polexina, svědky byli panna Kateřina a Václav, syn pana Jana Hollmana, smiřického kontribučního písaře. Avšak i toto dítě, dosáhnuvši čtyř let, zemřelo a 14. července 1763 bylo P. Václavem Krejcarem v Holohlavech pohřbeno. Rok po úmrtí této dcerušky se manželům Matějčkovým narodil synek Václav Josef Tadeáš, kterého 1. června 1762 pokřtil a současně byl svědkem kaplan P. Václav Tadeáš, zatímco za kmotra mu byl druhý holohlavský kaplan P. Josef Zelenka a druhým svědkem Anna, manželka pana Emanuela Seifferta. Za rok po svém narození však zemřel a to téměř současně se svou čtyřletou sestřičkou Klárou a byl pochován za tři dny po jejím pohřbu dne 17. července 1763; pochoval ho na holohlavském hřbitově kaplan P. Václav Krejcar. Patrně u obou dětí šlo o nějakou dětskou nakažlivou chorobu. Poslední dítě, které se kantoru Matějčkovu v Holohlavech narodilo, byla dcera Marie Klára, pokřtěná 18. září 1764 od kaplana P. Václava Krejcara, který byl zároveň i svědkem při jejím křtu, druhým pak svědkem byla Terezie, manželka Jana Hollmana; za kmotru jí byla Marie, manželka pana Matěje Dejla, obročného v Holohlavech. Po ní přijala také křestní jméno.

Výše bylo zmíněno, že kantoři byli také většinou varhaníky a řediteli kůru, čili regenschorimi. Nebylo tomu ovšem vždy a všude; někde varhanictví zastával samostatně ustanovený varhaník neboli organista a kantor se v takovém případě pak plně věnoval škole. Jak tomu bylo v Holohlavech, přesně nevíme, ale je jisté, že možná již těsně před rokem 1763, ale zcela určitě v roce 1763, měly i Holohlavky svého vlastního varhaníka. Byl jím Václav Koranda pocházející z Vysokého nebo – jak je v matrice psáno – Červeného Veselí. Toho roku 13. listopadu byl oddán

s Polexinou, dcerou po zemřelém Václavu Pivcovi, pocházející z Dobrušky, hospodyně u holohlavského děkanství, o níž víme, že dvakrát stála kmotrou a jednou jako svědkyně při křtu dětem kantora Jiřího Matějčka. Oběma snoubencům nepoddaným a tudíž svobodným, které oddal ve Vysokém Veselí velešický farář P. Václav Zimmler, byli za svědky Jan, syn urozeného pana Martina Krause, správce ve vysokém Veselí, dále jeho písař Jan Lalík a Kateřina, vdova po zemřelém smiřickém obročním Seifertovi. Do odchodu kantora Matějčka z Holohlav působil tu jen jako varhaník a snad i vypomáhal ve škole jako školní pomocník. Když se pak Matějčkovým odchodem kantorské místo uprázdnilo, byl ustanoven jeho zástupcem, ač – jak se později ukázalo – nebyl k tomuto povolání způsobilý.

Korandovo manželství s Polexinou bylo bezdětné a trvalo do roku 1784, kdy po jednadvacetiletém manželství Koranda ovdověl; manželku pochoval 26. června 1784. Za tři léta na to byl z holohlavské školy propuštěn a to pro nedbalé konání povinností a naprostou nezpůsobilost. Na jeho místo nastoupil Jan Zita, který v letech 1784–1787 soukromě vyučoval ve Smiřicích. Ovdovělý učitel Koranda (bylo mu 49 let) se znovu 9. ledna 1785 oženil s vdovou Annou Drahošovou (bylo jí 37 let), k níž se pak odstěhoval do Smiřic, kde zaplatil 4 zlaté rýnské za sousedské právo. Za svědky při sňatku Václava Korandy a Anny Drahošové byli Matěj Černý, zahradník a primas a Josef Holman, mydlář; oddal je p. děkan P. František Josef Hynek. Ve Smiřicích Václav Koranda převzal po Janu Zitovi soukromé vyučování a po dvě léta tu vyučoval, dokud nebyla ve Smiřicích zřízena řádná triviální škola. To se stalo v roce 1789; škola byla řádně umístěna v obecním domě a prvním učitelem na ní se stal Josef Dominik, který se předtím živil hudbou v Praze. Další osudy smiřické školy je již možno sledovat v Zemanově monografii o Smiřicích, i když jsou tam podány ve stručné formě.

Dr. Jaroslav Vaniš
odd. pro histor. geografii
ÚČSD ČSAV Praha

BLAHOPŘEJEME

Naše dubnové blahopřání ať patří všem, kteří oslavili své narozeniny v tomto prvním jarním měsíci a především těm, kteří oslavili svá kulatá výročí...

HAMPLOVÁ Anna	29. 4. 1897	79 let
JIRKOVÁ Marie	24. 4. 1889	87 let
NĚMEC Vojtěch	12. 4. 1893	83 let
PÁCALTOVÁ Julie	10. 4. 1887	89 let
ROŽNOVSKÁ Marie	30. 4. 1901	75 let
SYCHROVSKÁ Emilie	30. 4. 1906	70 let
ŠPELDOVÁ Růžena	22. 4. 1906	70 let
VOPINKA Adolf	4. 4. 1906	70 let
ZÁKRAVSKÁ Růžena	12. 4. 1911	65 let
ZEMKOVÁ Jiřina	24. 4. 1901	75 let

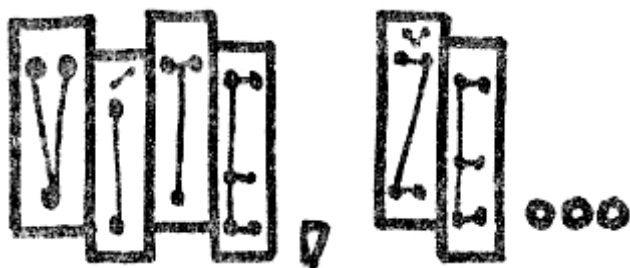
Naši nejmenší

Tento článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození dětí.

V novém roce přibýlo jistě hodně radostí z nových občánků:

u Andrejsků, kde se narodil syn Karel
u Rozdolských, kde se narodil syn Zdeněk
u Rérychů, kde se narodila dcera Monika
u Jirásků, kde se narodila dcera Ilona
u Marelů, kde se narodila dcera Zuzana
u Neubauerů, kde se narodila dcera Kamila
u Svobodů, kde se narodil syn Radek
u Lžíčářů, kde se narodil syn František
u Hodyců, kde se narodil syn Tomáš
u Dunasů, kde se narodil syn Richard
u Koubů, kde se narodil syn Miloš
u Skalických, kde se narodila dcera Lucie
u Kotrbů, kde se narodila dcera Jana

Eva VÍTOVÁ, předsedkyně SPOZu

- rada MěstNV byla na své schůzi dne 8. ledna 1976 informována tajemníkem s. Liškou o stížnostech občanů za období let 1972–1975. Stížnosti byly zaměřeny na:
 - odvoz popelnic
 - umístění dopravních značek
 - zařazení dětí do pořadníku pro umístění v jeslích

- provádění telefonní kabelizace
- dlouhé objednací lhůty u zubního lékaře
- znečišťování domů veřejnými prostředky
- přihlašování drobných živností
- drobné krádeže v samoobsluze
- porušování soc. soužití

Stěžovatelům byla podána odpověď písemně:

- domovní správou
- dopisem spojů
- komisemi MěstNV
- některé stížnosti byly předány KOVP pro vyšetření
- rada MěstNV poděkovala za svědomitou práci při vedení kroniky s. Petru Zahálkovi při příležitosti ukončení 43leté práce kronikáře města. S. Zahálkovi byl zároveň předán věcný dar. Do funkce nového kronikáře schválila rada s. Ing. Kupku.
- rada projednala a schválila:
 - plán kulturně výchovné práce jako součást socialistického závazku „Občané svému městu v roce 1976“ současně s „Plánem rozvoje kulturní politiky ve Smiřicích na období let 1976–80
 - počet představení v kině: středa, čtvrtek, sobota a neděle večer, sobota a neděle od 17,30 hod. a v neděli od 15,00 hod. po dobu zimního období pro děti. Kino je zařazeno do I. kategorie, rozdělení na 6 řad při nižším vstupném a 9 řad při vyšším vstupném. Celkem bude v kině 135 sedadel.
 - komisi pro návrh volebního programu ve složení: Koza Josef, Kutil Karel, Marek Zdeněk, Ing. Hájek Vladimír, Peřina Jaroslav, Řehák Josef
- v příštím volebním období má být zřízena samostatná Lidová škola umění v prostorách nad kinem

Akce plánované MěKS

- 8. květen – pásmo veršů věnovaných osvobození vlasti Sovětskou armádou
- estráda pro děti – Štěpánka Haničincová
- soutěž motokár – hurtovníci
- vystoupení hradecké skupiny „Savana“
- vyhlášení fotosoutěže „Smiřicko“

Upozornění rodičům!

Zařazování dětí do předškolního zařízení bude prováděno pravidelně: k 1. únoru a 1. září (žádosti musí být předány do 31. 12. a 31. 7.).

V případě, že se uvolní místa v zařízení, bude komise rozhodovat o přijetí v dalším termínu a to: k 1. dubnu (žádosti do 28. 2.) a k 1. červenci (žádosti do 31. 5.).